

UBBO EMMIUS - WEEKEND

Wat nu volgt, zijn zo maar wat losse gedachten, die opkwamen, toen ik nog eens terugblikte naar het Ubbo Emmius -weekend van 7 en 8 oktober j.l. Het is dus zeker geen objectief verslag, waarin ik zou moeten trachten de juiste feiten aan de vergetelheid te ontrukken, het zijn meer wat vage mijmeringen om U een indruk te geven van wat dit weekend aan geschiedenis met een grote en een kleine ge heeft opgeleverd.

De tijd, dat we op een dergelijk weekend werden volgestouwd met een onnoemelijk aantal praktische bijzonderheden, lijkt gelukkig voorbij. Wat dat betreft heeft de reeks van weekenden een duidelijke evolutie doorgemaakt. Het schijnt mij echter toe, dat de waarde, die het weekend voor de eerstejaars moet hebben, daardoor toch niet is achteruit gegaan. Volgegoten als zij waren reeds meer dan een maand lang met alle mogelijke technische voorlichting over de studie en wat daar zoal bij komt kijken, moest voor hen de "causerie" van Prof. Jongkees wel een ware verademing zijn. Want de speelse manier, waarop Prof. Jongkees over geschiedbeoefening filosofeerde en de talrijke duidelijke voorbeelden, niet alleen uit een ver verleden, maar ook uit onze eigen omgeving, maakten het luisteren daarnaar tot een bijzonder genoeg. In de kern van zijn praatje wees Prof. Jongkees op de onmogelijkheid om ooit tot een exact beeld van het verleden te komen en waarschuwde hij voor het gebruik van anachronismen bij de beoefening van de geschiedenis. Ouderejaars, die het weekend niet hebben meegemaakt, lijkt dit misschien gesneden koek, maar ik kan hun de verzekering geven, dat de manier, waarop Prof. Jongkees deze materie benaderde, ik zou haast zeggen uniek genoemd mag worden. Omdat het altijd zo enorm moeilijk is je in de nog onaangetaste zielen van de eerstejaars in te leven, zou ik niet kunnen zeggen, of deze grote groep van de aanwezigen van de panel-discussie meer heeft opgestoken dan van het praatje van Prof. Jongkees, maar ik heb het sterke vermoeden van niet. Het nadeel van een panel is altijd, dat in een flitsend woordenspel vaak veel zaken bekend verondersteld worden, die dat in feite niet zijn. Bovendien maakt de verschillende gerichtheid van de deelnemers de problemen eerder ingewikkelder, zodat het zelfs voor oude rotten nog wel eens moeilijk is de draad van het geheel vast te houden.

Het probleem, dat de meeste stof tot discussie opwierp, was de vraag of men op de middelbare school ook regionale geschiedenis moet geven, ja zelfs of men daar van uit moet gaan. De onderwijs-man Dr. Buning, wiens dissertatie zich met Drente bezig hield en wiens liefhebberij de geschiedenis van het Oldambt is, wilde natuurlijk een grote plaats aan de regionale geschiedenis inruimen. Dr. Bakker van de Fryske Akademy, die zich trouwens als een even fervente onderwijs-man wist te ontpoppen, moest ook alleen al uit hoofde van zijn functie voor de regionale geschiedenis pleiten; dat Rudolf de Jong, de kenner van het internationale socialisme en anarchisme, meer voelde voor een mondiale geschiedenis was al bij voorbaat duidelijk. Maar nadat zo de standpunten bepaald waren, kon eerst de eigenlijke discussie beginnen. Wat is de plaats van de nationale en van de europacentrische geschiedenis tussen deze twee uitersten? Waarom is de nationale geschiedenis zo vaak hollando-centrisch? Of is de nationale geschiedenis zelfs niet meer dan Amsterdamse geschiedenis? (Rudolf de Jong)

U ziet, allemaal problemen die borg stonden voor een levendige discussie, welke bekwaam geleid werd door Ynte Botke, hoewel hij er jammer genoeg niet in slaagde de eerstejaars in het gesprek te betrekken.

Maar die zaten dan ook te popelen naar het nu volgende feest, tijdens hetwelk zij aanvankelijk nog wat schuchter bij elkaar hokten, doch allengs onder de tonen van de overbekende beatplaten, nu en dan afgewisseld met een soms maar half voltooid smartlapje, over de dansvloer begonnen te schuifelen en zich kennelijk opperbest vermaakten. Veel geslapen is er zoals gewoonlijk niet. Doch de talrijke grapjes, waarmee Drs. Boekschoten de volgende morgen zijn lezing over de Groninger borgen doorspekten, zullen toch maar enkelen ontgaan zijn; zij maakten in ieder geval het wat droog voorgelezen betoog de moeite van het aanhoren waard en deden zo niet te veel van de wijsheid, die Drs. Boekschoten daarin had gelegd, verloren gaan.

Een praktische toepassing van het gehoorde en geziene kregen we vervolgens in de vorm van een borgentocht. En nu was er iemand, die beweerde, dat ze in plaats van de eerste borg, Sasma bij Rasquert, alleen maar een sloot gezien heeft, maar dat zal wel komen door het feit, dat een aantal dartele koeien haar meer beangstigden, dan de deskundige uitleg van Drs. Boekschoten haar boeide.

+++++

k r o n i e k j e

uit het rijke histostorische leven = u.h.r.h.l.

k l e i n e s e r i e

3-41

familieleven der laatste maanden:

huwelijk - mej. R. Schippers en H. J. Lebbink

mej. H. G. Aaldriks en J. de Valk

geboorte - Riekent Valentijn

zoon van H. R. Mulder en A. B. Mulder-
Bakker

Michaela Theophanie

dochter van R. Carrière en C. Carrière-
Barth

verloving - mej. T. Heemstra en D. Mul

examens:

doktoraal - J. W. Boersma (6 okt. 1967)

kandidaats - mej. G. N. van der Plaat (16 okt. '67)

mevr. M. W. M. Vos-Schoonbeek (id.)

E. J. Boerma (20 nov. 1967)

mej. M. E. Piederiet (20 nov. 1967)

(plaatsing in deze rubriek is kosteloos - stuur dus ook GRONIEK een kaartje)

+++++

Onder auspicien en ten bate van groniek is er een derde druk gemaakt van 'A HANDBOOK OF ANARCHY', de katalogus van de tentoonstelling over de geschiedenis van het anarchisme (j.l. maart te Groningen), die volgens Jan Rogier 'instructief is' en 'zijn waarde behoudt' (VN, 1 april 1967). Prijs per nummer 100 cent; te bekomen via Ubbo's boekendienst of door storting van het bedrag op gironummer 1461799 van j p janzen, verl. frederikstr 8, groningen. Voor nog eens 50 cent ontvangt u ook 't VUISTje no 2, de incidentele kongreskrant van de org. van stud. in de gesch. in ned.

+++++